

VRIJE UNIVERSITEIT AMSTERDAM

De Boelelaan 1105
Telefoon (020) 598.5337

COLLEGE VAN BEROEP
VOOR DE EXAMENS

No 2018/17/808

HET COLLEGE VAN BEROEP VOOR DE EXAMENS

Uitspraak doende op het beroep van de heer [naam], appellant, woonachtig te [woonplaats], gericht tegen het besluit van de Examencommissie van de Faculteit der Tandheelkunde van de Vrije Universiteit, verweerster, om de geldigheidsduur van studieresultaten vervallen te verklaren en appellant niet toe te staan onderwijs te volgen waarvoor vervallen onderdelen ingangseisen zijn.

I. Loop van het geding

Appellant heeft op 28 september 2017 pro forma beroep ingesteld tegen de beslissing van verweerster gedateerd op 18 augustus 2017. Het beroepschrift is tijdig ontvangen. Aan de overige voorwaarden is eveneens voldaan. Het beroep is derhalve ontvankelijk.

Op 3 oktober 2017 is namens het College aan appellant medegedeeld dat de gronden voor het beroep uiterlijk 24 oktober 2017 aangevuld kunnen worden. Op 23 oktober voldoet appellant hieraan.

Op 26 oktober 2017 is namens het College aan verweerster meegedeeld dat de voorgeschreven procedure vereist dat verweerster in overleg met appellant nagaat of een minnelijke schikking van het geschil mogelijk is. Verweerster heeft appellant hiertoe tijdig uitgenodigd. Appellant meldt zich een dag voor het gesprek op 31 oktober 2017 af en stelt voor later contact met verweerster op te nemen. Omdat dat contact uitblijft, nodigt verweerster appellant opnieuw uit voor een gesprek op 29 maart 2018. Omdat appellant dan verhinderd is, wordt door verweerster 5 april 2018 voorgesteld. Appellant laat weten dan niet beschikbaar te zijn. Hij stelt 12 april 2018 voor. De afspraak vindt uiteindelijk op 9 april 2018 plaats. Een minnelijke schikking is echter niet tot stand gekomen.

Verweerster heeft op 19 april 2018 een verweerschrift ingediend. Op 24 mei 2018 zijn de gronden aangevuld. Het beroep is behandeld ter zitting van het College op 19 juni 2018.

Appellant is in persoon verschenen, samen met zijn gemachtigde, mevrouw mr. M.M. de Roon. Verweerster werd vertegenwoordigd door mevrouw dr. I.H.A. Aartman en mevrouw drs. P. Rienderhoff, resp. voorzitter en ambtelijk secretaris van de Examencommissie. Partijen hebben hun standpunten mondeling toegelicht.

II. Feiten en geschil

Op grond van de stukken en het verhandelde ter zitting gaat het College uit van de volgende feiten. Appellant volgt sinds 2003 de bacheloropleiding tandheelkunde. Door persoonlijke omstandigheden - meestal van medische aard - heeft appellant studievertraging opgelopen. Van die omstandigheden heeft appellant ter onderbouwing verklaringen van zijn huisarts en een psycholoog overgelegd. Ook een verklaring van een medestudent is bijgevoegd.

De studieresultaten die een student bij de opleiding kan behalen, kennen een beperkte geldigheidsduur. Door de studievertraging van appellant zijn bepaalde studieresultaten vervallen. Appellant is bereid om de tentamens (toetsen), waarvan de resultaten zijn vervallen, opnieuw af te leggen, maar hij krijgt geen toestemming voor een extra tentamengelegenheid in het lopende studiejaar. Omdat vervallen onderdelen ingangseisen zijn voor andere vakken, loopt de studievertraging verder op.

In concreto heeft appellant om een extra gelegenheid gevraagd om de toets voor de boorlicentie, de Endotoets en de kroontoets (26/36) nog in het studiejaar 2016-17 af te leggen. Appellant wijst erop dat andere studenten wel een vierde gelegenheid voor de toets boorlicentie aangeboden hebben gekregen, omdat zij de toets na de derde poging nog niet hadden behaald. Appellant vraagt zich af waarom dat niet voor hem geldt.

Appellant wijst tot slot op de gewijzigde wetgeving: sinds 1 september 2017 vervalt de geldigheidsduur van studieresultaten niet meer, tenzij veroudering van de kennis kan worden aangetoond. Daarvan is in dit geval naar het oordeel van appellant geen sprake. Als er sprake is van persoonlijke omstandigheden, zoals in het geval van appellant, wordt de geldigheidsduur bovendien verlengd.

Verweerster zet uiteen dat studieresultaten van vier onderdelen vervallen zijn verklaard: 1. Functieherstel met bruggen, 2. Cariologie en harde tandweefsels, 3. De gezonde mond en 4. Kroontoets II. Verweerster heeft de verzoeken van appellant om een extra toetsgelegenheid te bieden, afgewezen. Per studiejaar heeft appellant al driemaal de gelegenheid gehad om de toetsen af te leggen. Ook als een van de toetsen niet kon worden benut vanwege ziekte, blijven er nog toetsgelegenheden over.

Verweerster beperkt de geldigheidsduur van studieresultaten, omdat de getentamineerde kennis en inzichten, dan wel vaardigheden aantoonbaar verouderen. Dat is niet anders nu appellant een beroep doet op een in de wet bedoelde bijzondere omstandigheid waardoor beperking van de geldigheidsduur niet zou gelden.

Appellant heeft tussen 2003 en 2009 de bacheloropleiding Tandheelkunde gevolgd en is in 2011 opnieuw met de opleiding begonnen. Alle studieresultaten van voor 2012 zijn vervallen. Sindsdien vertoont appellant geringe studievoortgang. De resultaten zijn zodanig dat verweerster van oordeel is dat appellant over onvoldoende kennis van de nieuwste ontwikkelingen van theorie en praktijk beschikt. De koppeling van theoretische kennis met praktijkonderdelen is bij appellant onvoldoende aanwezig.

Juist bij een opleiding als tandheelkunde vernieuwt het onderwijs continu en wijzigen de klinische methoden. Appellant wordt geacht te beschikken over de meest actuele kennis en vaardigheden. Manuele vaardigheden moeten onderhouden zijn. Dit laatste kan appellant alleen aantonen door geregelde voortgang in de (pre)klinische onderdelen. Verweerster is van oordeel dat de theoretische kennis van appellant verouderd is en dat zijn manuele vaardigheden niet aantoonbaar onderhouden zijn.

Daarnaast vertoont appellant nog steeds geringe studievoortgang. Er is geen zicht op een spoedige afronding van de bachelor.

Verweerster heeft appellant herhaaldelijk aangeraden de opleiding te beëindigen, omdat er geen zicht is op een succesvolle afronding.

III. Standpunten van partijen

Appellant benadrukt dat door een wetswijziging studieresultaten uitsluitend beperkt kunnen worden als de kennis, inzicht of vaardigheden aantoonbaar zijn verouderd. Is daar sprake van, dan zal vervolgens rekening gehouden moeten worden met bijzondere omstandigheden van de student. Appellant heeft te kampen met bijzondere omstandigheden.

Verweerster heeft in haar verweerschrift onvoldoende aangetoond dat de desbetreffende kennis of vaardigheden verouderd waren, zo meent appellant. Hij wordt sinds januari van dit jaar behandeld voor zijn aandoening. Daar heeft hij baat bij.

Appellant wijst erop dat de voortdurende strijd om zijn recht te halen, negatieve invloed heeft op zijn gezondheid. Dit leidt tot verdere studievertraging.

Verweerster zet uiteen dat de behandeling van appellant niet heeft geleid tot betere studieresultaten. Sinds het begin van de behandeling heeft appellant twee toetsen gehaald, maar zes andere toetsen niet.

Verweerster merkt op dat de studievoortgang van appellant een constant verloop laat zien sinds hij met zijn opleiding in 2003 is begonnen: appellant slaagt bij toeval wel eens voor een tentamen. Juist voor de

opleiding Tandheelkunde geldt echter dat de faculteit een maatschappelijke verantwoordelijkheid heeft. Degenen die afstuderen moeten kennis hebben van de laatste ontwikkelingen in het vakgebied en dienen zeer ervaren te zijn in behandelingen. De theoretische vakken zijn gerelateerd aan de klinische praktijk. Beide (kennis en vaardigheden) moeten up-to-date zijn. De geldigheidsduur van onderwijsonderdelen die de vaardigheid van de student toetst, wordt om die reden nooit verlengd. Verweerster heeft bij de examinatoren nagevraagd of de stof die appellant heeft bestudeerd, verouderd is. Daaruit is gebleken dat de lesstof van verschillende onderdelen is geactualiseerd. Hoe nodig het is dat appellant ook de recente stof tot zich neemt, blijkt wel uit zijn studieresultaten. Waar appellant heeft deelgenomen aan het onderwijs dat voortbouwde op studieresultaten die appellant eerder behaald had, slaagt hij er niet in voor de aansluitende tentamens een voldoende te halen.

IV. Overwegingen van het College

Het bestreden besluit is tot stand gekomen onder de werking van artikel 4.8 eerste lid van de Onderwijs- en examenregeling 2016-2017 (OER); dat wil zeggen voordat de nieuwe wetgeving van kracht werd. De oude wetgeving is dan ook van toepassing. In de OER is bepaald dat geldigheid van studieresultaten is beperkt tot vier jaar volgend op het studiejaar waarin het tentamen met succes is afgelegd. Het derde lid biedt verweerster de gelegenheid de geldigheidsduur te verlengen, als een student daarom gemotiveerd verzoekt. Appellant heeft zijn verzoek onderbouwd met verwijzing naar zijn gezondheidssituatie en familieomstandigheden.

Het College volgt verweerster in haar opvatting dat van studenten Tandheelkunde mag worden verwacht dat zij kennis hebben van de nieuwste ontwikkelingen in het vakgebied en over actuele handvaardigheid beschikken, gezien de maatschappelijke verantwoordelijkheid van de opleiding.

Verweerster heeft aan de hand van wijzigingen in de lesstof overtuigend toegelicht dat de kennis van de drie vervallen verklaarde theoretische vakken is verouderd, evenals de handvaardigheid bij het vierde vak. Van belang is dat de theoretische kennis direct is verbonden met de klinische praktijk en door de student toegepast moet kunnen worden. Zou verweerster de studieresultaten van appellant verlengen, dan voldoet appellant niet aan deze eis.

De wet waarop voornoemd artikel uit de OER stoelt, is sinds 1 september 2017 gewijzigd. Hoewel het bestreden besluit onder werking van de oude wettekst viel, acht het College het van belang na te gaan of de huidige wet aanknopingspunten biedt om over het beroep van appellant anders te oordelen. De nieuwe tekst bepaalt dat de geldigheidsduur van studieresultaten kan worden beperkt, indien de getentamineerde kennis, het inzicht of de vaardigheden aantoonbaar zijn verouderd. Verweerster heeft dit afdoende aangetoond. Artikel 7.10 vierde lid WHW maakt het mogelijk dat de beperkte geldigheidsduur in een individueel geval kan worden verlengd. Als er sprake is van een bijzondere omstandigheid bij de student wordt de geldigheidsduur ten minste verlengd met de duur van de toegekende financiële ondersteuning uit het Profileringsfonds. Het College merkt op dat appellant geen bewijs heeft overgelegd waaruit blijkt dat hij over de periode, waarin de bijzondere omstandigheden waarop hij zich beroept zich voordeden, een vergoeding uit het Profileringsfonds is toegekend.

Het College oordeelt dat ook onder het gewijzigde wetsartikel de eisen aan de actualiteit van kennen en kunnen voorop staat. De bijzondere omstandigheden waarop appellant een beroep doet, leiden er niet toe dat de geldigheidsduur alsnog wordt verlengd. In de afweging van de belangen van appellant en die van de samenleving, geven de laatste de doorslag.

Het feit dat appellant niet zelf inziet dat zijn kennis, inzicht en vaardigheden in alle opzichten actueel moeten zijn, verontrust het College. Juist bij een opleiding als Tandheelkunde die is gericht op het maatschappelijk welzijn en de humane gezondheidszorg mag van hen die zich voorbereiden op het beroep van tandarts inzicht in dit vereiste worden verlangd.

V. Uitspraak

Het College verklaart het beroep ongegrond.

Aldus gedaan te Amsterdam, op 10 juli 2018, door prof. mr. dr. F.J. van Ommeren, voorzitter, prof. dr. J.J. Beishuizen, prof. dr. L.H. Hoek, mw. drs. T. Mekking, de heer F. Öksüz, leden, in aanwezigheid van mr. drs. J.G. Bekker, secretaris.

w.g.

prof. mr. dr. F.J. van Ommeren,
voorzitter

w.g.

mr. drs. J.G. Bekker,
secretaris

Tegen een uitspraak van het College van Beroep voor de Examens kan, onder vermelding van een deugdelijke motivering, door betrokkene beroep worden ingesteld bij het College van Beroep voor het Hoger Onderwijs, Postbus 16137, 2500 BC Den Haag. De termijn voor het indienen van een beroepschrift is zes weken. Het griffierecht bedraagt € 46,-.